

MĚSÍČNÍK FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI

15. ROČNÍK - LISTOPAD 2017 - ČÍSLO 165

FARNÍČEK

*V tomto týdnu jsme si
připomněli svátek Dušiček*

Milé sestry a bratři, čtenáři Farníčku,

proběhly volby do Poslanecké sněmovny a zdá se mi, že napětí po nich je mezi lidmi větší, než před nimi. Já sám jsem z výsledků voleb zklamán až rozčarován. Moje důvěra v moudrost a rozvážnost voličů byla příliš velká. V KT 43 je anketa – Jak hodnotíte výsledky voleb? Svoje pocity vyjádřím krátce dvěma citáty Jana Sokola a biskupa Malého: „Těší mě, že „nesystémové“ strany pohořely – s výjimkou Okamurovy prázdné až dětinské demagogie.“ A druhý citát: „Dalo se očekávat, že hnutí ANO získá tolik hlasů. Je smutné, že tolik našich spoluobčanů se nechá manipulovat a věří nesplnitelným slibům.“ Výsledky voleb ve Fryštáku si můžete přečíst ve vývěsce v předsíni kostela. Je tam i celá anketa z KT a další články. Od voleb přejdu k životu naší farnosti v následující dny.

V neděli 5. listopadu bude pobožnost za všechny zemřelé.

Začneme ve 14.00 v kostele a pak přejdeme na hřbitov. Vzpomínka na ně má v nás vyvolat vděčnost za ně a za vše, co jsme skrze ně dostali. Modlitba za ně s očištěným srdcem ve svátosti smíření a sjednocení s Kristem skrze jeho přijetí ve svatém přijímání nás uschopňuje k možnosti doplnění toho, co jim chybí k plnému bytí s Bohem, k získání tzv. odpustků. A také nás to má více nasměrovat na cestu k Bohu.

Tak s odvahou do toho!

Asi třicet lidí z naší farnosti spolu s dalšími dvaceti z blízkého okolí a také z Brna a z Prahy se vydá 12. listopadu na pouť do Izraele - po stopách Pána Ježíše.

V srdcích povezeme celou farnost a na nejposvátnějších místech země budeme slavit eucharistii i za vás. Můžete svěřit své úmysly těm, kteří tam putují. Doufám, že tam také něco nafotíme a natočíme a nějaký čas po příjezdu se s vámi o to podělíme. Provázejte nás také svou modlitbou. Následující neděli po našem příjezdu zakončíme liturgický rok slavností Ježíše Krista Krále a poděkujeme za všechny dary tohoto roku.

Tuto neděli budeme také prožívat jako Den Bible. Kéž by se nám více dařilo naplňovat naléhavý úmysl Apoštolátu modlitby papeže Františka na měsíc říjen **Za poznávání Bible – modleme se za to, abychom byli více vděční za dar Božího slova a učili se číst a meditovat Bibli, zvláště evangelium.**

Pomůcky k tomu: letáček nedělní liturgie, KT str. 10 Spiritualita, str. 11 Liturgie, kniha Evangelium na každý den 2018 a další.

Co nám k tomu říká papež František čtete na vedlejší stránce.

A ještě krátce k adventu, do kterého vstoupíme 3. prosince. Adventní dobou začíná nový liturgický rok. Je časem přípravy na oslavu narození Ježíše, Spasitele světa.

V této době jsme též zváni k tomu, abychom oživilí svou nadějí na definitivní příchod Ježíše Krista na konci věků.

Po čtyři adventní neděle nasloucháme mesiášským proroctvím ze Starého zákona a evangelním výzvám k bdělosti. Od Ježíšovy Matky Marie se učíme naslouchat Božímu slovu, uchovávat ho ve svém srdci a rozvažovat o něm (srov. Lk 2,19) a od Mariina snoubence Josefa se učíme být pozornými k Božím výzvám a uvádět své plány do souladu s plánem Božím.

**Všem vám – bratři a sestry – k tomu ze srdce žehnám
Váš otec Josef.**

PŘÍPRAVA DĚTÍ S RODIČI NA PRVNÍ SV. PŘIJÍMÁNÍ

Rodiče mají být svým dětem prvními svědky víry slovem i životem. Proto jim patří úkol i výsada připravit své děti k prvnímu setkání s Bohem, milosrdným Otcem ve svátosti smíření a s Ježíšem Kristem v eucharistii - ve svátém přijímání. Podle směrnic biskupské konference pro katechezi se předpokládá předchozí náboženská výuka ve škole nebo ve farnosti. Učebnice třetí třídy má zaměření k přípravě na tyto dvě svátosti. Tím je prakticky určen věk dítěte. Výjimky jsou možné po osobní domluvě s farářem.

Příprava bude mít dvě fáze. První budou setkání jednoho z rodičů s farářem, která budou jednou za měsíc v pondělí večer. První setkání bude 6. 11. v 18.00 v katechetické místnosti na faře. Druhá fáze bude blízká příprava rodičů s dětmi ve středu po bohoslužbě pro děti. Ta začne dva měsíce před slavností prvního svátého přijímání, které bude v neděli 22. 4. 2018 v 10.00.

Naléhavý úmysl Apoštolátu modlitby papeže Františka na měsíc říjen 2017***ZA POZNÁVÁNÍ BIBLIE******Modleme se za to, abychom byli více vděční za dar Božího slova a učili se číst a meditovat Bibli, zvláště evangelium.***

Křesťané jsou stále zváni jít v Ježíšových stopách a vést duchovní boj proti pokušení Zlého silou Božího slova. Nikoli svými vlastními slovy, ta nejsou k ničemu a nemají v sobě sílu, která by ho přemohla. Boží Slovo má moc potříit Satana. Proto je třeba se důvěrně obeznámit s Bibli: číst ji často, rozjímat a vtiskovat do svého života. Bible obsahuje Boží Slovo, které je vždycky aktuální a účinné. Co by se stalo, kdybychom zacházeli s Bibli tak, jako zacházíme se svým mobilem? Kdybychom ji nosili stále s sebou - nebo jen kapesní vydání evangelia - co by se stalo? Kdybychom se vraceli v případech, že ji zapomeneme? - Když zapomeneme mobil a zjistíme to, hned se vrátíme jej hledat. Kdybychom tak otevírali Bibli několikrát denně a četli Boží poselství, která jsou tam obsažena, stejně jako čteme sms-ky? Co by se stalo? Jistě, je to paradoxní přirovnání, ale přivádí

k zamyšlení. Kdybychom totiž Boží Slovo stále nosili v srdci, žádné pokušení by nás nemohlo oddálit od Boha a žádná překážka by nás nemohla svést z cesty dobra, uměli bychom přemáhat každodenní ponoukání zla, které je v nás i okolo nás; zjistili bychom, že jsme schopnější žít vzkříšeným životem podle Ducha, přijímat a mít rád bratry, zejména ty nejslabší a potřebné, a také nepřátele.

P. Josef Brtník

NOVÍ POMOCNÍ BISKUPOVÉ OLOMOUCKÉ ARCIDIECÉZE

Před dvěma tisíci shromážděných věřících, kteří zaplnili olomouckou katedrálu sv. Václava i část náměstí před ní, udělil v sobotu 14. října 2017 arcibiskup Jan Graubner biskupské svěcení Antonínu Baslerovi a Josefu Nuzíkovi. Pomocnými biskupy olomoucké arcidiecéze je jmenoval papež František v červenci tohoto roku. Mše svatá za účasti většiny biskupů ČR, apoštolského nuncia Giuseppe Leazy i zástupců biskupských konferencí Slovenska, Polska a Německa začala v 10.00 průvodem z farního domu přes náměstí do katedrály, v té době už zaplněné věřícími. Další lidé přitom bohoslužbu sledovali prostřednictvím velkoplošných obrazovek přímo z náměstí. Na vyhrazených místech před oltářem už předtím zasedli také zástupci veřejného života – představitelé vlády ČR, parlamentu, Olomouckého a Zlínského kraje i města Olomouce – a dalších institucí, rodinní příslušníci svěcenců, věřící z míst, kde oba dříve působili jako kněží, i lidé z jejich rodišť, Šumperska a Strání. Hlavním celebrantem bohoslužby byl olomoucký arcibiskup Jan Graubner, který se také ujal úkolu udělit kandidátům biskupské svěcení. Jako spolusvětitelé s ním obřad vedli také brněnský biskup Vojtěch Církle a emeritní olomoucký pomocný biskup Josef Hrdlička. Arcibiskup Graubner v homilii poděkoval papeži za to, že dostává dva nové spolupracovníky. Oběma kandidátům pak připomněl, že po vysvěcení jim nebudou práce, ale změní se priority. „Biskup má především hlásat evangelium, které se týká konkrétních lidí, ale zároveň, je-li Boží slovo přijato do života, ovlivňuje celou společnost, které přináší naději,“ řekl. V hlásání evangelia jde podle něj o osobní setkání s Bohem v jeho slově, které je třeba nejen hlásat, ale také žít. „Pak už záleží na posluchačích, jestli se k vám přidají, jestli společně umožníme Kristu v nás působit, skrze nás konat divy a budovat Boží království ve světě,“ dodal arcibiskup Graubner.

Novým biskupům proto popřál odvahu hlásat pravdu o Kristu a také milosti nutné k uskutečnění Boží vůle v náročném poslání biskupa, který „zůstává člověkem mezi lidmi, křesťanem mezi křesťany, ale je také postaven do čela, aby vedl, učil a dával dobrý příklad“. „Vyvýšené postavení přitahuje kritiku i rány, ale dává taky možnost vidět krásné Boží dílo v mnoha srdcích. Největší radostí biskupa je však sám Pán. Proto radost z Hospodina ať je vždy vaší silou,“ uzavřel svá slova k oběma svěcencům.

Oslovil pak také biskupy, kteří podle něj svou účastí připomínají spoluzodpovědnost každého biskupa za celou církev. „Jsem přesvědčen, že tito bratři nezklamou a budou rádi spolupracovat. Jen jim dejte chvilku času,“ požádal. Shromážděné kněze zase poprosil, aby nové biskupy přijali jako otce. Také k ostatním věřícím se arcibiskup Graubner obrátil s prosbami: o spolupráci na budování církve a o modlitby za svěcence, a v závěru své homilie poděkoval všem, kdo se obětují pro rodiny a děti a aktivně se zapojují do života farností. (Plné znění homilie je k dispozici na tomto místě.)

Obřad svěcení následoval hned po homilii: svěcenci před liturgickým shromážděním mimo jiné slíbili, že budou věrně a vytrvale hlásat evangelium, střežit neporušenost víry, otevírat svá srdce chudým nebo modlit se za svěřený lid. Naprostou odevzdanost budoucí službě symbolicky projevili prostrací – ležením tváří k zemi při zpěvu litaní. Vzkládáním rukou všech přítomných biskupů a následnou modlitbou bylo oběma kandidátům uděleno samotné svěcení, oba noví biskupové poté přijali symboly svého úřadu: evangeliář, prsten, mitru a berlu.

NOVÍ POMOCNÍ BISKUPOVÉ – DOKONČENÍ

Do nové služby vstupují oba biskupové s hesly, které si sami zvolili. Biskup Basler se rozhodl pro slova „Skrze Něho, s Ním a v Něm“. „Vyjadřuje můj životní postoj, ke kterému jsem po 33 letech kněžské služby dozrál a v němž bych chtěl růst i nadále – dělat vše s Kristem a pro něj,“ vysvětlil. Biskup Nuzík za klíčová slova pro svou biskupskou službu zvolil „Hlásat radostnou zvěst“. „V tomto hesle se spojuje můj vnitřní postoj s vnějšími okolnostmi: smutných a složitých zpráv je přespříliš, evangelium je ale radostnou zprávou pro člověka všech dob,“ uvedl.

Fotografie i text

byly převzaty

z www.ado.cz

POZVÁNKA

Ke ztišení před vánočními svátky zvou všechny zájemce členové Společenství vdov a vdovců. Adventní duchovní obnova v prostorách poutního domu Stojanov na Velehradě se uskuteční od 26. do 29. listopadu 2017.

Duchovní doprovod při ní poskytne biskupský delegát pro pastorační P. Petr Bulvas.

Podrobnosti o programu, ubytování i ceně poskytnete:

Marie Dubská (e-mail dubska.marie@volny.cz, tel. 739 709 018).

Přihlásit se je třeba nejpozději do 15. listopadu.

KONFERENCE V OLOMOUCI

Ve dnech 10. – 11. listopadu 2017 proběhne v olomouckém Regionálním centru druhý ročník Konference o evangelizaci s účastí mnoha zajímavých hostů: olomoucký arcibiskup Jan Graubner a plzeňský biskup Tomáš Holub, Otto Neubauer z Rakouska nebo P. Vojtěch Koukal a sestra Veronika Barátová z Komunity Blahoslavenství.

Církev se zrodila a rostla z poslušnosti prvních křesťanů Ježíšovu slovu: „Jděte a získávejte mi učedníky ze všech národů.“ Také dnes ožívá a roste díky společenstvím, která se netočí jen kolem sebe, ale s pokorou, láskou a odvahou přinášejí radostnou zvěst evangelia do tohoto světa. Farnosti a sbory, které se rozhodly pro evangelizaci, zakoušejí, jak se rodí nová radost z víry, jak ožívají a rostou. Farnosti, které neevangelizují, se zmenšují a umírají.

„Pokud máte touhu evangelizovat, srdečně vás zveme na Konferenci o evangelizaci, která se uskuteční ve dnech 10. a 11. listopadu v Regionálním centru v Olomouci a může být všem zúčastněným velkou inspirací, jak šířit evangelium mezi další lidi,“ zve P. Vojtěch Koukal, představený Komunity Blahoslavenství.

I druhý ročník konference je určen široké veřejnosti. „Ježíš nás všechny v Písmu vyzývá, abychom šli do světa a hlásali evangelium. V dnešní době, kdy se společnost nachází v krizi hodnot a kostely nejen v naší zemi se vyprazdňují, je třeba hledat možnosti a inspirace, jak s druhými lidmi mluvit o Kristu,“ dodává P. Koukal.

Páteční večer bude probíhat v katedrále sv. Václava v Olomouci, kde se uskuteční večer chval s oblíbenou křesťanskou kapelou Lámačské chvály. Svým slovem bude večer doprovázet P. Ján Buc, který promluví o zkušenostech z nové evangelizace na Slovensku. Kromě přednášek a svědectví se účastníci konference seznámí s několika evangelizačními projekty, které již fungují a které je mohou inspirovat pro evangelizační činnost v jejich farnostech a společenstvích. Půjde např. o prezentaci Školy křesťanského života a evangelizace, Kurzu Zacheus, Dominikánských letních misíí, Vstupů do škol, Kurzů Alfa a dalších projektů. Součástí programu budou také mše svaté, přímluvné modlitby a svědectví. Sobotní mši svatou bude sloužit olomoucký arcibiskup Jan Graubner.

První ročník Konference o evangelizaci se uskutečnil loni ve Zlíně a pro mnohé byl konkrétní inspirací, jak vykročit na cestu evangelizace, nebo povzbuzením k vytrvalosti a hledání nových cest k dnešním lidem.

Konferenci pořádá nadační fond Credo společně s Komunitou Blahoslavenství pod záštitou pastoračních center olomoucké arcidiecéze a brněnské diecéze a pastoračního úseku ostravsko-opavského biskupství.

-ado.cz-

***Na konferenci je možné se přihlásit na internetových stránkách
konference.credonadacnifond.cz.***

***V přihlášce je možné si objednat obědy a večere. Organizátoři připravili také seznam
možných ubytovacích zařízení, která mohou využít lidé přijíždějící z větší dálky.***

Mediálními partnery akce jsou Katolický týdeník, Televize Noe a Rádio Proglas.

"NA CESTU S NÁMI VYJDI, PANE..."

Milí bratři a sestry, provázejte nás modlitbou, my vás vezeme v duchu s sebou.

Naše tradiční pouť s návštěvou nejznámějších, nejdůležitějších a nejkrásnějších míst ve Svaté zemi.

Vydejte se s námi po stopách Ježíšových a jeho učedníků!

JAK BUDEME PUTOVAT:

PONDĚLÍ - Ain Karem - kostel Narození sv. Jana Křtitele, 10 hodin mše svatá v kostele Navštívení, památník holocaustu Yad Vashem, Betlém – bazilika Narození, jeskyně narození, bazilika sv. Kateřiny, Mléčná jeskyně, Pole pastýřů.

ÚTERÝ - Jeruzalém: Hora Sion - chrám Zesnutí P. Marie, Večeřadlo - ustanovení mše svaté a svátosti kněžství, kostel Kohoutího zakokrhání, Chrám Božího hrobu, kaple Nalezení sv. Kříže.

STŘEDA - Jeruzalém - Getsemane - bazilika Národů, 9 hodin mše sv. Kostel Usnutí apoštolů, Zeď nářků, Chrámový pahorek - Skalní dóm a mešita Al Aksa, brána sv. Štěpána, rybník Bethesda, Křížová cesta, Boží hrob. Odjezd na Olivovou horu – kostel Pater noster a místo Nanebevstoupení Páně.

ČTVRTEK - Odjezd na Masadu - výjezd lanovkou, prohlídka pevnosti, koupání v Mrtvém moři, Judská poušť z vyhlídky ve Vadi Qelt, Betlém, kaple sv. Heleny v 16 hodin mše svatá.

PÁTEK - Jericho – Hora pokušení, klášter Qarantana, Zacheův strom, místo Ježíšova křtu v Zajordání,

Cesta Západním břehem Jordánu kolem hranice s Jordánskem, Hora Tábor - bazilika Proměnění Páně, 16 hodin mše svatá.

SOBOTA - Hora Blahoslavenství - v 8 hodin mše svatá, Tabgha - místo rozmnožení chlebě, Mensa Christi - zázračný rybolov a udělení Petrova primátu, Kafarnaum - kostel sv. Petra a zbytky synagogy ze 4. stol., projížďka lodí po Tiberiánském jezeře, návštěva Kány a Nazaretu.

NEDĚLE - Haifa - kostel Stela Maris na Karmelském pohoří, 10 hodin mše sv., Eliášova jeskyně, Bahaiské zahrady.

Odjezd na letiště Ben Gurion, odlet v 15.50 hod., přílet do Vídně v 18.50 hod.

Změna programu vyhrazena!

Zájezd pořádá:
Mgr. Jindřich Miklas,
Pešinova 21,
796 01 Prostějov,
tel/fax: 582 338 411,
mob.733 420 420

KNIHA - SPIRITUÁLNÍ PÉČE O NEMOCNÉ A UMÍRAJÍCÍ

Lidé stále stonají, trpí a umírají a v zásadě všichni vážně nemocní potřebují chápající lidskou blízkost, rozhovory a posílení toho, co je v jejich životě hluboké, nosné a cenné. Tedy péči o to, co dnes zpravidla nazýváme spirituálními potřebami a spirituální oblastí.

Poskytovatelé spirituální péče jsou lidé s různou náboženskou zkušeností a s různou církevní praxí. Přesto jsou v mnohém ve velmi podobné situaci. Proto se autor v této knize snaží postupovat od obecného ke specifickému; nejprve se zaměřuje na to, co je ve spirituální péči obecně platné prakticky u všech, a teprve v druhé části přibližuje specifičtější témata z křesťanské a také výslovně katolické teologie i pastorační praxe. Autor je přesvědčen, že duchovní péče o nemocné má především brát zřetel na konkrétního člověka v jeho jedinečném životním příběhu a v jeho specifických potřebách.

Pomoci se má dostat každému vážně nemocnému, a to na úrovni a ve formě, která odpovídá jeho životním postojům a okamžitému stavu. Proto se má pomáhající snažit nemocnému porozumět a nevnučovat mu svou vlastní cestu. Aby toho byl schopen, potřebuje dostatečně hluboký a široký pohled na spirituální stránku života, ne jen pohled omezený na oblast vlastních zkušeností a preferencí. Zkušenost zde není podceňována, ani absolutizována. Má být posilována i korigována teologickou prací.

*Aleš Opatrný
Spirituální péče o nemocné a umírající
Vydalo nakladatelství Pavel Mervart*

ČLOVĚK JE STVOŘENÝ PRO NESMRTELNOST

Je po jednom pohřbu. Mám v sobě ale hluboký pokoj. Víím, že jsme-li spojeni s Bohem, je všechno v pořádku. Bez Boha je tou nejsilnější veličinou smrt, s ním ale naopak život. Stejný život, který jsme dostali na počátku, který nás s ním pojí a který nikdy nekončí. Je to Bůh, kdo člověku dal dech života a ten se stal živou duší. (srov. Gn 2,7).

Existuje-li Bůh, pak existuje i věčný život pro člověka.

Žijeme tak již v čase radosti, ale bez něj to nemůžeme vidět.

Nebojte se! Já jsem zvítězil nad smrtí

Ježíš neustále učedníkům opakuje: „Nebojte se! Já jsem zvítězil nad smrtí.“

Jistě, smrtelný člověk, stvořený zároveň pro nesmrtnost, se cítí ohrožen a stále v sobě onen vnitřní konflikt mezi smrtelností a nesmrtností bolestně pociťuje. Jsme-li ale s ním, již nežijeme v krajině smrti.

Tam, kde je Ježíš, tam není smrt

Ježíš a smrt se navzájem vylučují. Jsme jím neustále obklopeni, obklopeni jeho laskavou přítomností, obklopeni životem, který se nám chce dávat ve stále plnější míře.

On, jak řekl, přišel, abychom měli život a měli ho v plnosti.

*Se svolením zpracováno podle knihy
Ladislav Heryán, Exotem na této zemi,
kterou vydalo nakladatelství Portál.*

SVĚTEC MĚSÍCE – SVATÝ MARTIN Z TOURS

Pokud by se obliba světce měřila počtem obcí, farností, kaplí a oltářů mu zasvěcených, zaujímal by Martin z Tours (asi 316 -397) jedno z předních míst. Jeden výzkum z nedávné doby ve Francii ukázal, že 485 obcí a 3667 farností nese jeho jméno, a není pochyb, že kdybychom vzali v potaz celou Evropu, tento seznam by se nesmírně prodloužil. Tato obliba a úcta je také hojně vyjádřena v ikonografii, kde bývá světec zobrazován jako biskup či v oděvu římského vojáka. Zobrazení svátého Martina lze nalézt po celé západní Evropě, což také svědčí o rozšíření jeho kultu.

Svatý Martin se narodil pohanským rodičům roku 316, nebo 317 v panonské Sabarii (dnešní Szombathely v Maďarsku). Svě dětství prožil v Pavii (dříve Ticinum) patrně proto, že jeho otec tribun tam byl se svou posádkou přemístěn. V Pavii zrál jeho smysl pro náboženství a zdá se, že jeho duch byl na jedné straně přitahován ke společenství věřících, avšak na druhé také a poustevnictví. Byla to jakási předzvěst jeho pozdějšího skutečného povolání biskupa a mnicha. Přes odpor rodičů byl ve dvanácti letech přijat do katechumenátu, ale až po šesti letech mohl přijmout křest. Navíc byl v patnácti letech přinucen narukovat. Stal se důstojníkem jízdní stráže a brzy si získal oblibu a úctu u vojáků pro své ctivosti, laskavost a skromnost. Známou se stala příhoda ze zimy roku 334. Tehdy se Martin před branami města Amiens rozdělil se žbrákem o svůj plášť. Poté měl vidění, v němž se mu Kristus zjevil oděný do toho kusu pláště, kterým podaroval chudáka v Amiens.

Pro Martina to bylo znamení, aby přestal být císařským vojákem a stal se vojákem Kristovým. Než se tak stalo, uběhla spousta let. Martin opustil vojenskou službu až roku 356. Tím okamžikem pro něj začalo nové dobrodružství. Na tuto cestu vstoupil pod vedením významné osobnosti biskupa Hilaria z Poitiers. Martin nicméně zůstal ve městě jen krátce a pak se vrátil do Panonie. Tam obrátil ke křesťanství svoji matku a zažil první střety v boji s ariány. Když byl z města vyhnán, vrátil se do Itálie a kolem roku 358 se usadil v blízkosti Milána a žil asketicky jako mnich. Ariánský biskup Auxentius ho vypudil i z Milána a Martin se odebral na ostrov Gallinaria v Ligurii. Později (roku 360) se usadil v poustevně Ligugé blízko Poitiers; toto místo se brzy stalo střediskem monastického hnutí v celé Galii. Později založil klášter v Marmoutier, nedaleko Tours. Roku 371 byl na žádost lidu zvolen biskupem Tours. Za krátký čas se život tohoto biskupa-mnicha, nebo spíše mnicha, který se propůjčil pastorační aktivitě, naplnil nejrozmanitějšími činnostmi. Skutky lásky, zázračná uzdravení, exorcismy, evangelizace venkova, obrana pravého učení proti bludům a pověrám, to vše ho zaměstnávalo bez oddechu. Brzy se Martin setkal s překážkami a pokořováním, ale vytrvale, trpělivě a moudře sledoval své záměry s jediným cílem: zajistit blaho církve, jež mu byla svěřena. Ve své biskupské službě dával stále příklad života modlitby, pokání a askeze. Odhaloval každou touhu po moci a privilegiích, tak jak se sluší na toho, kdo hledá pouze Boha.

Jeho síla tkvěla v podstatě právě v umění skloubit dohromady apoštolskou činnost a kontemplativní život, aby se tyto dvě složky navzájem obohacovaly. To vše přineslo své plody, pohanství ustoupilo. Obvyčejní lidé i vysoce postavené osobnosti se obracely a množily se kláštery a farnosti.

Dokončení na následující straně

DOKONČENÍ

Svatý Martin zemřel dne 11. listopadu roku 397 v Candes. O několik měsíců později napsal Sulpicius Severus, advokát v Bordeaux, který se po smrti své ženy obrátil k asketickým ideálům a uchýlil se do poustevny, jeho životopis *Vita sancti Martini*. Tento spis zůstal primárním pramenem poznání života tohoto světce. Tato *Vita* byla doplněna o tři *Epistulae* (397-398), které popisují zejména smrt a pohřeb svátého Martina, a dále o *Dialogy* (404), hagiografický soubor, jež lze považovat za druhý životopis, rozsáhlejší než ten původní. Sulpicius Severus byl oddaným Martinovým žákem a životopiscem. Právě jemu vděčí tento světec za svou popularitu. Přestože Martinův životopis obsahuje vyprávění o zázracích a je psán vzletným tónem, typickým pro svoji dobu, nesmírně přispěl k přiblížení postavy tohoto světce a též k nadšení, s jakým se k jeho hrobce v Tours vydávali poutníci nejen z Francie ale též z Itálie a Španělska. Když francý král Chlodvík přijal křesťanství a za svoje vítězství nad Vizigóty v jižní Galii roku 507 vzdal dík svátému Martinovi, dostaly poutě nový impulz. Ještě o několik století později byly velmi rozšířené.

Z listu Sulpicia Severa - Martin věděl o svém skonu dlouho předem a řekl bratřím, že jeho tělesná schránka už brzy doslouží. A pak došlo k tomu, že bylo třeba, aby navštívil kandskou církevní obec. Neboť klerici té církevní obce se mezi sebou přeli a on si přál obnovit tam pokoj. A tak, ačkoli věděl, že je konec jeho života už blízko, pro tak důležitou věc se nezdráhal vydat na cestu. Domníval se, že by tím dobře dovršil své životní úsilí. Zdržel se tedy nějakou dobu v tom místě či v církevní obci, kam se odebral, a znovu nastolil pokoj mezi kleriky. Ale když pomýšlel na návrat do kláštera, začaly ho náhle opouštět tělesné síly. Svolał bratry a oznámil jim, že už odchází ze světa. A všichni měli veliký smutek a žal a svorně naříkali: „Proč nás opouštíš, otče? Komu nás opuštěné zanecháš? Na tvé stádo se vrhnou draví vlci; když pastýř padne, kdo nás uchrání před jejich tesáky? Víme, že toužíš po Kristu, ale tvá odměna je jistá a nezmenší se, dosáhneš-li jí později; smiluj se však nad námi a neopouštěj nás.“ Jejich nárek ho dojal – neboť byl vždycky ve spojení s Pánem plný soucitu – a říká se, že se dal do pláče; obrátil se na Pána a řekl na jejich nárek jen toto: „Pane, jestliže mě tvůj lid ještě potřebuje, neodmítám dále pracovat; ať se stane tvá vůle.“ Jaký to byl člověk! Nelze to vypovědět. Práce a námaha ho nezdolaly a neměla ho zdolat ani smrt; nevybral si jedno ani druhé: nebál se umřít ani neodmítal žít. Oči i ruce měl stále pozdvížené k nebi a jeho nepřemožený duch v modlitbě neumdlával. A když ho kněží, kteří se tehdy k němu sešli, prosili, aby dopřál úlevu svému ubohému tělu a obrátil se na bok, řekl: „Nechte mě, bratři, nechte mě hledět raději k nebi než k zemi, aby byl můj duch obrácen směrem k Pánu, neboť se už vydá na cestu.“ Když to řekl, uviděl nablízku ďábla. A řekl: „Co tu chceš, krvavá bestie? Ze mě, ty bídáku, nic nebudeš mít. Mě přijme náručí Abrahámovo.“ S těmito slovy odevzdal svého ducha nebi. Martin plný radosti je přijat do náručí Abrahámovo. Martin, chudý a skromný, vstupuje do nebe s velikým bohatstvím.

Závěrečná modlitba

Bože, s tvou pomocí byl svatý Martin stále připraven nést břemeno své biskupské služby i přijmout smrt a oslavil tě ochotným konáním tvé vůle; pomáhej i nám svou milostí, ať nás ani život ani smrt neodloučí od tvé lásky. Prosíme o to skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, neboť on s tebou v jednotě Ducha svátého žije a kraluje po všechny věky věků.

- 1.11. Slavnost Všech svatých
 2.11. Vzpomínka na všechny věrné zemřelé – Dušičky
 5.11. 31. neděle v mezidobí
 9.11. Posvěcení Lateránské baziliky
 10.11. Památka svatého Lva Velikého
 12.11. 32. neděle v mezidobí
 13.11. Památka svaté Anežky České
 17.11. Památka svaté Alžběty Uherské
 19.11. 33. neděle v mezidobí
 22.11. Památka svaté Cecílie
 26.11. Slavnost Ježíše Krista Krále
 30.11. Svátek svatého Ondřeje

POZVÁNKA

Na adventní duchovní obnovu pro muže zvou sestry vincentky z Kroměříže. Setkání, které povede P. Jan Szkandera, se uskuteční v sobotu 2. prosince 2017, přihlásit se je třeba nejpozději do 29. listopadu. Celodenní program zahájí v 9.00 první přednáška, hned po ní následuje v 10.30 druhá a dopolední blok zakončí v 11.30 oběd. Odpoledne mezi 13. a 15. hodinou bude nabídnuta příležitost k soukromé adoraci a svátosti smíření. V 15.00 je v plánu svačina a po ní od 15.30 další přednáška, anebo diskuze. Setkání ukončí v 17.00 mše svatá.

Začátek: 2. 12. 2017, 09:00 - Konec: 2. 12. 2017, 18:00

Na adventní duchovní obnovu pro ženy, věnovanou tématu „Panna Maria, Matka naděje“, zvou sestry vincentky z Kroměříže. Setkání, které povede P. Adam Rucki, se uskuteční ve dnech 15. – 17. prosince 2017, přihlásit se je třeba nejpozději do 8. prosince. Lze se zúčastnit jen sobotního programu.

Začátek: 15. 12. 2017, 17:00 - Konec: 17. 12. 2017, 14:00

Místa konání obou akcí: Kroměříž - klášter sester sv. Vincence de Paul

Podrobnosti na www.vincentky.cz nebo na tel. 731 604 430.

STARÁ PŘÍSLOVÍ OD A DO Z – OD FRANTIŠKA ZÁLOHY

Není přísloví bez pravdy

Není to víno, co činí člověka opilým, je to on sám

Neuznáš-li svou chybu, děláš další chybu

Na hezký kvítek kdejaká včela letí

Nezačínej den pitím octa

Nemoc přijíždí na koni a odchází pěšky

Nejjistěji dojde špatně ofrankovaný dopis

Nechval ženino tílko, ale její dílko

Ne ten milý, kdo krásný, ale krásný, kdo milý

Není krásné, co je krásné – je krásné, co se nám líbí

ruské

čínské

čínské

ruské

malajské

francouzské

skotské

české

ruské

italské

DOPLŇOVAČKA NA LISTOPAD

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
K	K	K	K	K	K	K	K	K	K	K	K	K	K	K	K	K

Legenda:

1. Napodobovati vránu. – 2. Zcizený. – 3: Pouťová atrakce. – 4. Umění trvalého významu. – 5. Důstojnická hodnost. – 6. Napadati na jednu nohu. – 7. Vyrobená z kopru. – 8. Alkoholický nápoj (lidově). – 9. Používati nůž. – 10. Tylovo jméno. – 11. Dělati úkony. – 12. Doplněk dámského vybavení. – 13. Čarovat. – 14. Drobná domácí zvířata. – 15. Rychlopalná zbraň. – 16. Druh papírového obalu. – 17. Malý kámen.

TO MĚ NEZAJÍMÁ

Pan farář šel po ulici od náměstí směrem na okraj města. Jeho myšlenky se zřejmě soustřeďovaly na jeho brzké počínání. Ani si nevšimnul, že se kolem něho potuluje neznámý pes. Uviděl ho teprve ve chvíli, kdy ho zastavil člen městské policie a začal mu vytýkat, proč nemá psa na vodítku. „Není můj a ani nevím, komu patří“, odvětil kněz a pokračoval v chůzi, neboť šel splnit přání nemocnému člověku. Nesl mu poslední pomazání. Policista zřejmě panu farářovi nedůvěřoval. Snad si myslel, že se jde se psem trochu vyvenčit a tak opět spustil. „Říkáte, že není váš a pořád za vámi pobíhá“. „Podívejte se strážníku, já jdu s posledním pomazáním a pes mě nezajímá. Konec konců, vy už za mnou taky chvíli pobíháte a nejste můj, tak co ještě chcete?“ Vzájemná debata pronášená za chůze se nachýlila k závěru. Policista již zřejmě uvěřil panu farářovi a přestal na něho slovně útočit. Přestal se zajímat i o toulavého psíka. Pan farář byl rád, že se zbavil psa i lidského pronásledovatele a hlavně ho potěšilo, že zastihnul nemocného věřícího ještě naživu. Při návratu na faru si ještě v myslí znovu promítal cestu k nemocnému a jen se divil, s čím vším se může člověk v životě setkat. **Přípravil: František Zálaha**

FARNÍČEK – ZPRAVODAJ FARNOSTI SV. MIKULÁŠE VE FRYŠTÁKU

Redakční rada: P. Josef Brtník, Mgr. Pavel Nášel, Ing. Libor Kučera.

VYCHÁZÍ MĚSÍČNĚ, URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU, NEPRODEJNÉ

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST FRYŠTÁK, P. I. STUHLÉHO 25,

763 16 FRYŠTÁK, TEL: 577 911 005

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.farnostfrystak.cz>.

UZÁVĚRKA PRO VAŠE PŘÍSPĚVKY VŽDY DO 20. DNE V MĚSÍCI

VÝŠLO 4. 11. 2017 V NÁKLADU 200 KS.